

Kärlekens Undergång

Du ligger på soffan, jag ligger här.

Vi vet båda två att det redan är,
för sent att reparera något nu,
kärlekssagan har redan tagit slut.

Du sitter vid bordet, jag sitter här.

Vi vet båda två att det aldrig kmr gå,
att lösa dom probemen som vi har nu,
för kärlekssagan den tog faktiskt slut.

<I>Dagar, nätter, månader går.

Jag slutar aldrig att fälla en tår.

Jag sitter vid din sida, dag som natt,
för vi hade faktiskt en kärlekspakt.</I>

Du ligger i sängen, jag står bredvid.

Vi vet båda två att det nu är för sent,
att säga dom orden vi båda ville höra,
Kärleksfulla nätter, men nu är dom glömda.

Du sa jag var <I>allt</I> plus lite till.

Jag visste så väl att jag inte räckte till.

En annan kvinna, en annan man,
det var där kärleken försvann.

<I>Du går vid min sida, och jag går vid din.

Vi vet att det kommer blåsa en vind.

Som kommer dra omkull dig precis som med mig,
kärlekspakten blev bara en flopp</I>

Du ligger på golvet och gråter för mig,

du håller ett kort på oss i din hand.

Du viskar <I>förlåt</I> men det tjänar inget till,
du vet att jag ändå läser dina tankar ändå.

Du önskade du kunde vara mig när,

bara få vara där jag är.

Men det kommer nog dröja många år,
gud tar emot dom han får.

<I>Du ligger i sängen, jag svävar på moln,
som guds lilla ängel, du kom ändå</I>

/C.Nilsson

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Holeofmyheart med Poeter.se id #14038 innehar upphovsrätten